

**Protokół nr 40/2013
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 14 stycznia 2013 r.**

BRM-ZKO.0012.12.1.2013

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Roczne sprawozdanie z działalności funkcjonującej przy Prezydencie Wrocławia Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za rok 2012.

II. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

1. w sprawie zmiany uchwały nr XXXI/1037/09 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie wyznaczenia Obszaru Wsparcia oraz przyjęcia programu przedsięwzięć rewitalizacyjnych współfinansowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007 – 2013 – druk 903/13.

2. powołania doraźnej komisji ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników – druk nr 910/13.

III. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. skargi mieszkańców budynków [redacted] i [redacted] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 905/13;

2. skargi państwa [redacted] i [redacted] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 904/13;

3. skargi pani [redacted] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 906/13;

4. skargi pani [redacted], pana [redacted] i pani [redacted] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 908/13;

5. skargi pana [redacted] na Komendanta Straży Miejskiej – druk nr 907/13;

6. wniosku Rady Osiedla Huby – druk nr 909/13,

7. wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 stycznia 2013r. dot. uchwały nr XXXV/783/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie programu współpracy Miasta Wrocławia z organizacjami pozarządowymi w 2013 roku – druk nr 913/13,

8. wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 stycznia 2013r. dot. uchwały nr XXXV/781/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Wrocławia – druk nr 915/13,

9. wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 stycznia 2013r. dot. uchwały nr XXXV/782/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w

sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Wrocławia – **druk nr 914/13**.

IV. Sprawy bieżące:

1. Pismo pana [REDAKTOWANO] z dnia 24 grudnia 2012r. dot. skargi BRM-ZPP.1510.52.2012.AMW po posiedzeniu Komisji 20.12.2012r.
2. Pismo pana [REDAKTOWANO] z dnia 21 grudnia 2012r. dot. sposobu rozpatrzenia skargi państwa [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia.
3. Odpowiedź Sekretarza Miasta, pana Włodzimierza Patalasa, z dnia 7 stycznia 2013r. na pismo Komisji dot. wyjaśnienia na czym polegały nieprawidłowości faktury, którą UM otrzymał od [REDAKTOWANO] stanowiące podstawę niemożności wypłaty należności.

V. Przyjęcie protokołów:

- nr 39/12 z dnia 20 grudnia 2012r.

VI. Wolne wnioski.

Ad. I.

Komisja przyjęła do wiadomości roczne sprawozdanie z działalności funkcjonującej przy Prezydencie Wrocławia Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za rok 2012.

Ad. II.

W tym miejscu Komisja przystąpiła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

1. w sprawie zmiany uchwały nr XXXI/1037/09 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie wyznaczenia Obszaru Wsparcia oraz przyjęcia programu przedsięwzięć rewitalizacyjnych współfinansowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007 – 2013 – **druk 903/13** – postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;
2. powołania doraźnej komisji ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników – **druk nr 910/13** – postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały. Ponadto pragnę poinformować, że Komisja postanowiła wnioskować o włączenie w skład doraźnej komisji ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników wszystkich członków Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa.

Ad. III.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) skargi mieszkańców budynków [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 905/13**. Pismem, które wpłynęło do Biura Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 21 listopada 2012 r. mieszkańcy budynków mieszczących się w [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożyli skargę na „urzędników, którzy wydali antyspołeczne zezwolenia na działalność klubów muzycznych w bezpośredniej styczności z mieszkańcami Rynku i pobliskich okolic”. Skarżący ponadto wyrazili swoje niezadowolenie z faktu funkcjonowania w lokalu [REDAKTOWANO] znajdującym się w budynku mieszkalnym [REDAKTOWANO] działalności w formie hostelu. W ocenie Skarżących w/w obiekty zakłócają spokój i ciszę nocną, co potwierdzają liczne interwencje Policji oraz Straży Miejskiej. W związku z powyższym Skarżący zażądali wykwaterowania mieszkańców na koszt miasta z uciążliwych dla nich stref do równorzędnych standardowo lokali mieszkalnych, a także wypłaty rekompensaty dla każdego mieszkańca budynków mieszczących się w [REDAKTOWANO] w wysokości 500 zł za każdy miesiąc. W odpowiedzi na skargę, Prezydent Wrocławia, pismem z dnia 21 grudnia 2012 r. wskazał, iż Wydział Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego Wrocławia w ramach posiadanych kompetencji realizuje zadania zlecone z zakresu administracji rządowej związane z przyjmowaniem i przesyłaniem do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG) wniosków osób fizycznych o wpis do CEIDG. Wyjaśniono, iż przedsiębiorca będący osobą prawną podejmuje działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym do-

konywanym przez właściwy sąd gospodarczy, a w przypadku osoby fizycznej na podstawie wpisu w CEIDG, której organem jest Minister Gospodarki. Na tle powyższego wskazano, iż Prezydent Wrocławia nie jest organem rejestrowym dla przedsiębiorców. Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa. W opisywanych przez Skarżących przypadkach, tj. funkcjonowanie klubów muzycznych i hostelu, właścicieli, względnie dysponentów lokali powinni posiadać zgodę na użytkowanie obiektu zgodnie z przepisami budowlanymi oraz przeciwpożarowymi, a także stosowne uzgodnienie Sanepidu. Odrębną natomiast kwestią, jak wskazano, jest zakłócanie ciszy nocnej w miejscu publicznym, które jest wykroczeniem ściganym na drodze karnej, a nie w procedurze administracyjnej, związanej z rejestracją działalności gospodarczej. Ponadto w przypadku kiedy zakłócanie ciszy nocnej odbywa się w sposób uciążliwy dla mieszkańców oprócz zawiadomienia odpowiednich służb w ramach wspomnianej powyżej procedury karnej, tj. Policji, Straży Miejskiej, mieszkańcy mają prawo wystąpić na drodze cywilnoprawnej do sprawcy lub solidarnie do organizatora o zaniechanie naruszeń, a w skrajnych przypadkach o odszkodowanie. W ocenie Komisji, biorąc pod uwagę adresata skargi, najistotniejsze znaczenie ma ustalenie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie dotyczącym nieruchomości objętych skargą. Należy zatem ustalić, czy obecny sposób użytkowania lokali wskazanych przez Skarżących, tj. klubów muzycznych oraz hostelu, nie koliduje z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przypadku ustalenia kolizji w powyższym zakresie, zastosowanie znajdą przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2003.207.2016 j.t. z późn. zm. dalej: „prawo budowlane”), których zastosowanie może doprowadzić do wstrzymania użytkowania poszczególnych lokali (art. 71a prawa budowlanego). W przypadku zgodności sposobu użytkowania poszczególnych lokali z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, Skarżącym przysługuje uprawnienie wystąpienia na drogą sądową przeciwko osobom prowadzącym działalność gospodarczą, która zakłóca korzystanie z ich nieruchomości ponad przeciętną miarę np. poprzez, wskazane przez Skarżących, generowanie hałasu lub zakłócanie spokoju. Skarżący mogą żądać przywrócenia stanu zgodnego z prawem i zaniechania dalszych naruszeń na podstawie art. 222 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.1964.16.93, z późn. zm., dalej: „k.c.”), a w przypadku gdy zakłócenia wywołują ponadto szkodę, to wówczas mogą dochodzić odszkodowania na podstawie przepisów art. 415 i następne k.c. Skarżący mogą również w stosunku do konkretnych osób, dopuszczających się zakłócania spokoju w miejscu publicznym lub ciszy nocnej, zawiadomić Policję lub Straż Miejską o popełnieniu wykroczenia z art. 51 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz.U.2010.46.275 j.t. z późn. zm.). Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

2) skargi państwa [REDAKTURA] i [REDAKTURA] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 904/13.** Państwo [REDAKTURA] (dalej: „Skarżący”) Żyłośli skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na Prezydenta Wrocławia w przedmiocie zwrotu bonifikaty udzielonej przy sprzedaży lokalu mieszkalnego [REDAKTURA] w budynku przy ul. [REDAKTURA] we Wrocławiu. Skarżący wskazali, iż po wykupieniu mieszkania od Gminy Wrocław w dniu 20 grudnia 2001 r. sprzedali je w dniu 17 maja 2002 r., przeznaczając w całości przychód uzyskany ze sprzedaży tego mieszkania na budowę domu w Ostrowinie, w którym zamieszkali w listopadzie 2002 r. W ocenie Skarżących fakt, iż sprzedając wykupione wcześniej przez nich mieszkanie komunalne z gminną bonifikatą, przeznaczając uzyskane z tego tytułu pieniądze na cele mieszkaniowe, powoduje, iż nie są zobowiązani do zwrotu kwoty równej przyznanej bonifikacie. Rozpatrując skargę, Rada Miejska Wrocławia uchwałą o nr XXXV/801/12 z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie rozpatrzenia skargi państwa [REDAKTURA] na Prezydenta Wrocławia nie uwzględniła skargi, zawierając uzasadnienie w tym zakresie w załączniku do uchwały. Pismem z dnia 13 grudnia 2012r. państwo [REDAKTURA] ponowili skargę. Zwrócili przy tym uwagę na nieścisłość uzasadnienia do uchwały. Jako niezgodne ze stanem faktycznym uznali zapis jakoby przychód uzyskany ze sprzedaży mieszkania nabytego od Gminy

Wrocław w całości przeznaczyli na zakup materiałów budowlanych. Zdaniem skarżących uzyskany przychód przeznaczyli w całości na budowę domu, co znajduje uzasadnienie w materiale zgromadzonym przez organ prowadzący postępowanie. Skarżący krytycznie też ocenili fakt nie wezwania ich przez Radę Miejską do złożenia wyjaśnień przed rozstrzygnięciem sprawy. Ponowna analiza dokumentacji wskazuje, iż w istocie w skardze państwo [redacted] podkreślali, iż przychód uzyskany ze sprzedaży mieszkania nabytego od Gminy Wrocław w całości przeznaczyli na budowę domu. Jednak z dokumentacji będącej w posiadaniu Rady Miejskiej Wrocławia jak i Prezydenta Wrocławia wynika co innego. Akta sprawy zawierają m.in. wniosek z dnia 23.04.2012r. o umorzenie wierzytelności Gminy Wrocław z tytułu zwrotu bonifikaty udzielonej przy sprzedaży lokalu mieszkalnego [redacted] przy ul. [redacted] do którego skarżący dołączyli m.in.

- „deklarację o osiągniętych dochodach z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych, objętych zryczałtowanym podatkiem dochodowym” z dnia 21 maja 2002r. złożoną w Urzędzie Skarbowym Wrocław-Śródmieście – w której pan Janusz Stępień zgłosił przychód uzyskany ze sprzedaży w/w lokalu mieszkalnego w kwocie 90 000,000 zł,

- pisma z dnia 17 maja 2004r. skierowane do Urzędu Skarbowego Wrocław-Śródmieście i do Urzędu Skarbowego w Oleśnicy, przy których pan [redacted] przesłał zestawienie faktur i rachunków na zakup materiałów budowlanych na kwotę 92 595,47 zł – rozliczając uzyskany przychód ze sprzedaży mieszkania wraz z oświadczeniem „że cały przychód ze sprzedaży ww. lokalu wykorzystał przy budowie domu w Ostrowinie”. Przy tak ustalonym stanie faktycznym, uwzględniając faktury, rachunki i oświadczenia skarżących (złożone również w postępowaniu przed organami skarbowymi), twierdzenie zawarte w uzasadnieniu uchwały Rady Miejskiej o przeznaczeniu przychodu uzyskanego ze sprzedaży mieszkania nabytego od Gminy Wrocław w całości na zakup materiałów budowlanych jest zasadne, zwłaszcza w kontekście oświadczenia złożonego urzędowi skarbowemu oraz zestawienia faktur i rachunków (przychód uzyskany ze sprzedaży w/w lokalu mieszkalnego w kwocie 90 000,000 zł, - zestawienie faktur i rachunków na zakup materiałów budowlanych na kwotę 92 595,47 zł). Ustosunkowując się do drugiego z zarzutów, uznać należy, iż przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie zawierają *expressis verbis* obowiązku wysłuchania skarżących przed podjęciem stosownej uchwały przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Analizując kolejną skargę państwa [redacted] można uznać, że skarżący nie przedstawili nowych dowodów, ograniczając się do polemiki ze stanowiskiem Prezydenta Wrocławia oraz uzasadnieniem uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. Nowych okoliczności nie zawierała również odpowiedź Wiceprezydenta z dnia 2 stycznia br., w którym podtrzymał on dotychczasowe stanowisko. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 13 grudnia 2012r. uznać należy, iż stanowią one co do zasady powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 13 lipca 2012r. (przekazanej pismem SKO z dnia 4 października 2012r.). Nie przedstawiono w niej żadnych nowych dowodów, a skarżący nie powołali się na inne dokumenty. Rozpatrując skargę Rada Miejska winna raz jeszcze przyjrzeć się stawianym zarzutom. O ile uzna, iż te nie znajdują uzasadnienia, może podtrzymać dotychczasowe stanowisko, powołując się na postanowienia art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym: W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

3) skargi pani [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 906/13**. Pismem z dnia 13.12.2012 r., Pani [redacted] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Prezydenta oraz Wiceprezydenta Wrocławia zarzucając im łamanie praw konstytucyjnych i praw człowieka. W uzasadnieniu wskazała na bezpodstawne wypowiedzenie jej umowy najmu lokalu przy ul. [redacted] we Wrocławiu z powodu zaległości w opłatach czynszowych. Zgodnie bowiem z posta-

nowieniami w/w umowy, zdaniem Skarżącej, przysługiwała jej ulga w opłatach czynszowych w wysokości 55% ze względu na brak kuchni, łazienki oraz ustępu w najmowanym lokalu, czego Gmina Wrocław, jako wynajmujący, nie uwzględniła. Skarżąca stoi na stanowisku, iż w dalszym ciągu posiada tytuł prawny do zajmowanego lokalu. W odpowiedzi na powyższą skargę Prezydent Wrocławia poinformował, iż w dniu 1.04.1995 r. Gmina Wrocław zawarła z państwem [REDAKTED] umowę najmu lokalu mieszkalnego przy ul. [REDAKTED] we Wrocławiu, wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław. Przedmiotowa umowa została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 30.06.2009 r. z uwagi na zwłokę w zapłacie czynszu i innych opłat za używanie lokalu, która przekroczyła trzy pełne okresy płatności. W związku z powyższym Skarżąca nie posiada tytułu prawnego do zajmowanego mieszkania i pozostaje zobowiązana do uiszczania odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu. Odnosząc się do zarzutów dotyczących ustalania stawki bazowej czynszu w mieszkaniowym zasobie Gminy Wrocław Prezydent Wrocławia wskazał, iż zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2005.31.266 j.t., z późn. zm., dalej: ustawa) rady gmin zobligowane są do uchwalania na okresy co najmniej pięcioletnie wieloletnich programów gospodarowania zasobem mieszkaniowym obejmujących między innymi zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu. W związku z powyższym Rada Miejska Wrocławia podejmowała uchwały w sprawie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław, które wskazywały katalog czynników wpływających na obniżenie lub podwyższenie stawki bazowej czynszu najmu mieszkań gminnych, ustalonej z kolei na podstawie Zarządzenia Prezydenta Wrocławia. Zgodnie z aktualnie obowiązującą uchwałą w sprawie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław, oraz Zarządzeniem Prezydenta Wrocławia w sprawie ustalenia wysokości stawki bazowej czynszu za najem lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Wrocław, stawka bazowa czynszu za 1 m² lokalu zajmowanego przez Skarżącą wynosi 6,93 zł, od której Skarżącej przysługuje 30 % zniżka. Z uwagi na wynikający z przepisów prawa miejscowego ogólny charakter zasad ustalania wysokości stawki bazowej czynszu, a co za tym idzie ich zastosowanie w odniesieniu do wszystkich mieszkań gminnych, Prezydent Wrocławia nie zgodził się z zarzutami skargi, sugerującymi krzywdzące traktowanie Skarżącej. Na podstawie art. 8 ust. 1 oraz art. 21 ust. 1 i 2 ustawy Gmina Wrocław ustala m.in. stawki czynszu, zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu. Zgodnie natomiast z postanowieniami wypowiedzianej Skarżącej umowy najmu zmiany stawki bazowej czynszu, a tym samym także czynników obniżających stawkę bazową czynszu nie wymagają aneksowania, a jedynie zawiadomienia najemcy. Za zasadne należy zatem uznać wypowiedzenie Skarżącej umowy najmu z powodu zalegania z opłatami czynszowymi obliczonymi na podstawie aktualnie obowiązującej uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w przedmiocie wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy oraz Zarządzenia Prezydenta Wrocławia w sprawie ustalenia wysokości stawki bazowej czynszu za najem lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Wrocław. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

4) skargi pani [REDAKTED], pana [REDAKTED] i pani [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 908/13**. Pismem z dnia 04.02.2012 r., Pani [REDAKTED] Pan [REDAKTED] Pani [REDAKTED] (dalej: „Skarżący”) złożyli skargę na Urząd Miejski Wrocławia w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie sprzedaży lokali przy ul. [REDAKTED] we Wrocławiu (dalej: „lokal mieszkalny”). Skarżący starając się o wykup lokali mieszkalnych wielokrotnie otrzymywali pisma z Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości (dalej: „Wydział”), w których odmawiano im prawa do wykupu. W uzasadnieniu wskazywano na błędne wykonanie podziału geodezyjnego, a następnie konieczność uregulowania stanu prawnego nieruchomości przy [REDAKTED] we Wrocławiu. Skarżący wskazali, iż trwające w nieskończoność postępowanie w sprawie sprzedaży mieszkań - długi czas oczekiwania na odpowiedź w związku z kolejnymi pismami wysyłanymi do Wydziału, powoływanie się na coraz

to nowe przyczyny, z powodu których niemożliwy jest zakup mieszkania, działają na niekorzyść Skarżących, zainteresowanych wykupem zajmowanych przez siebie lokali mieszkalnych, oraz stoją w sprzeczności z publicznie prezentowaną polityką miasta Wrocławia. W odpowiedzi na powyższą skargę Prezydent Wrocławia poinformował, iż w związku ze złożeniem przez Skarżących zgłoszeń oferty nabycia zajmowanych, na podstawie umów najmu, lokali mieszkalnych, zostają wszczęta procedura przygotowania ich do sprzedaży. W trakcie podjętych czynności ustalono, że w 1977 r. dokonano w sposób wadliwy podziału geodezyjnego nieruchomości przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu. W związku z powyższym dokonano kolejnego podziału geodezyjnego, w związku z którym trwa obecnie procedura związana z zakładaniem księgi wieczystej dla nowo wyodrębnionych działek. Prezydent Wrocławia wskazał, iż po zakończeniu wyżej opisanego postępowania kontynuowana będzie sprzedaż lokali mieszkalnych na rzecz Skarżących. Na tle zaistniałego stanu faktycznego należy stwierdzić, iż do chwili sporządzenia i ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, zgodnie z treścią art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U.2010.102.651 j.t. z późn. zm.), nieruchomości pozostają poza obrotem prawnym. Powyższe oznacza, że Skarżący nie mogą domagać się sprzedaży lokali mieszkalnych, gdyż przeznaczenie nieruchomości do obrotu należy wyłącznie do właściciela. Ewentualne nabycie lokali mieszkalnych, w sytuacji objęcia ich wykazem nieruchomości przeznaczonych do zbycia następuje na drodze cywilnoprawnej poprzez zawarcie stosownej umowy, a nie w drodze decyzji administracyjnej. W konsekwencji stwierdzić należy, że niniejsza sprawa nie jest sprawą administracyjną załatwianą w drodze decyzji administracyjnej i w konsekwencji przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm.) nie mają zastosowania przy jej rozpatrywaniu. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

5) skargi pana [REDAKTOWANE] na Komendanta Straży Miejskiej – druk nr 907/13. Mailem z dnia 13 lipca 2012 r., Pan [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Komendanta Straży Miejskiej we Wrocławiu. W skardze podniósł, iż dnia 22 maja br. funkcjonariusze Straży Miejskiej bezprawnie dokonali usunięcia pojazdu (przy pomocy lawety) skarżącego zaparkowanego naprzeciw okien jego domu przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu. Skarżący przyznał, iż pojazd był zaparkowany naprzeciwko bramy wjazdowej do posesji, jednak w ocenie skarżącego pojazd zaparkowany był prawidłowo. Podkreślił przy tym, iż brama, która kiedyś była bramą wjazdową do nieużywanej od wielu lat rupieciarni, jest na stałe zamknięta, zardzewiała i w ogóle nieużywana. Od lat samochody sąsiadów parkują w spornym miejscu i nikomu to nie przeszkadza. Skarżący dodatkowo podkreślił brutalność z jaką dokonano odholowania. Jak twierdzi, podczas usuwania pojazdu uszkodzony został zderzak i przewody hamulcowe. Skarżący zakwestionował ponadto samą zasadność usunięcia pojazdu, wskazując brak podstaw do tej operacji bowiem nie zaistniała przesłanka opisana w art. 49 ust. 2 pkt 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, uzasadniająca usunięcie pojazdu, gdy ten utrudnia ruch lub w inny sposób zagraża jego bezpieczeństwu. Uchwałą o nr XXXI/718/12 z dnia 13 września 2012r. w sprawie rozpatrzenia skargi pana [REDAKTOWANE] na Komendanta Straży Miejskiej Rada Miejska Wrocławia nie uwzględniła skargi. Zasadnicze motywy postępowania zostały zawarte w uzasadnieniu. Skarżący położył jednak skargę mailem z dnia 23 grudnia 2012r. (data wpływu do BRM 27.12.2012r.), uznając rozstrzygnięcie Rady za wadliwe. Nie przedstawił jednak nowych dowodów, ograniczając się do polemiki ze stanowiskiem Komendanta oraz uzasadnieniem uchwały Rady Miejskiej z dnia 13 września 2012r. Nowych okoliczności nie zawierała również odpowiedź Komendanta z dnia 7 stycznia br., w którym podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 23 grudnia 2012r. uznać należy, iż stanowią one co do zasady powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 13 lipca 2012r. Nie przedstawiono w niej żadnych nowych dowodów, a skarżący nie powołał się na inne dokumenty. Rozpatrując skargę Rada Miejska winna raz jeszcze przyjrzeć się stawianym zarzutom. O ile uzna, iż te nie znajdują uzasadnienia, może podtrzymać dotychczasowe stanowisko, powołując się na postanowienia art. 239 kodeksu postępowania admi-

nistracyjnego, zgodnie z którym: W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 5, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) wniosku Rady Osiedla Huby - **druk nr 909/13.** Pismem z dnia 07.12.2012 r., Zarząd Osiedla „Huby” (dalej: „Wnioskodawca”) złożył do Rady Miejskiej Wrocławia wniosek o zmianę Uchwały Nr IX/171/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych, polegającą na zawieszeniu opłaty rejestrowej. W ocenie Wnioskodawcy obowiązek uiszczenia opłaty za wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych może skutecznie odwlekać moment rejestracji punktów sprawowania opieki nad dziećmi do lat 3, powodując tym samym funkcjonowanie nielegalnych placówek. W odpowiedzi na wniosek, Urząd Miejski Wrocławia wskazał, iż głównymi powodami, dla których podmioty świadczące opiekę nad dziećmi do lat 3 odwołują moment rejestracji są:

- trzyletnie vacatio legis na dokonanie wpisu do rejestru Prezydenta dla podmiotów, które przed wejściem w życie ustawy o opiece nad dziećmi do lat 3 funkcjonowały na podstawie dotychczasowych przepisów;
- wymagania, które muszą spełniać podmioty, stawiane przez Państwową Straż Pożarną i Powiatowego Inspektora Sanitarnego, w zakresie warunków lokalowych;
- wymagania jakie muszą spełniać podmioty w zakresie kwalifikacji zatrudnionego personelu.

W konkluzji wskazano, iż zawieszenie opłaty rejestracyjnej nie wpłynęłoby na zwiększenie liczby podmiotów zgłaszających się do rejestru Prezydenta w zakresie sprawowania opieki nad dziećmi do lat 3. W związku z powyższym stwierdzono, iż takie działanie ze strony organu uchwałodawczego byłoby niecelowe.

Zdaniem Komisji należy podzielić stanowisko wyrażone przez Urząd Miejski Wrocławia w odpowiedzi na wniosek. Dodatkowo należy także wskazać, iż zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz.U.2011.45.235 z późn. zm) wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych podlega opłacie, której wysokość ustala rada gminy w drodze uchwały. Zawieszenie opłaty rejestrowej, zgodnie z treścią wniosku, stanowiłoby naruszenie w/w przepisów prawa, które mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Obowiązek ustalenia wysokości opłaty oznacza ustalenie jej w wysokości wyższej od zera, w przeciwnym wypadku doszłoby do ustanowienia zwolnienia z opłaty rejestrowej, a tym samym do działania organu uchwałodawczego bez podstawy prawnej. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 5, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku;

7) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 stycznia 2013r. dot. uchwały nr XXXV/783/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie programu współpracy Miasta Wrocławia z organizacjami pozarządowymi w 2013 roku - **druk nr 913/13.** Wobec odrębnego, niż Wojewoda Dolnośląski stanowiska, Komisja jest zdania, że należy wnieść skargę sądu administracyjnego, co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 3, przeciw - 1, wstrzymał się - 1 radny), postanowiła wnioskować o wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

8) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 stycznia 2013r. dot. uchwały nr XXXV/781/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Wrocławia - **druk nr 915/13.** Wskazaniem wyżej rozstrzygnięciem Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność:

- § 2 ust. 1 we fragmencie „poprzez zawarcie umowy o mycie i dezynfekcję pojazdów z przedsiębiorcą świadczącym usługi w wyżej wymienionym zakresie lub stacją zlewną, z zastrzeżeniem ust. 2” oraz

- § 3 we fragmentach „aktualną promesę umowy zapewniającej” i „lub umowę na odbiór nieczystości ciekłych” załącznika do uchwały o nr XXXV/781/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Wrocławia. Podejmując rozstrzygnięcie Wojewoda podkreślił, iż zapisy uchwały naruszają postanowienia art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach a ponadto art. 7 Konstytucji RP poprzez przekroczenie delegacji ustawowej, co doprowadziło do naruszenia przez Radę Miejską Wrocławia kompetencji ustawowej. Zgonie z art. 7 ust. 3a w/w ustawy, rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań. Tymczasem w § 2 ust. 1 zał. do uchwały rada zobowiązała przedsiębiorcę do posiadania umowy z przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie mycia i dezynfekcji pojazdów. W rzeczywistości regulacja wskazuje formę prawną współpracy przedsiębiorcy z innym przedsiębiorcom świadczącym usługi w zakresie mycia i dezynfekcji pojazdów. Z kolei w § 3 Rada uregulowała formę prawną współpracy przedsiębiorcy z prowadzącym stację zlewną w zakresie odbioru nieczystości ciekłych. Zdaniem Wojewody wymóg posiadania umowy na usługi w zakresie mycia i dezynfekcji pojazdów nie mieści się w zakresie upoważnienia art. 7 ust. 3a w/w ustawy. Uzasadniając rozstrzygnięcie, Wojewoda podkreślił, iż interpretacja zawartej w ustawie delegacji winna być dokonywana z uwzględnieniem przepisów aktów wykonawczych, w tym Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. 2012.299). Zgodnie z § 1 Rozporządzenia wymagania dotyczące pojazdu asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług powinny ograniczać się jedynie do opisu wyposażenia technicznego. Nie można wykluczyć sytuacji stałego korzystania z usług przedsiębiorcy w zakresie mycia i dezynfekowania pojazdów bez zawierania umowy pomiędzy przedsiębiorcami. W zakresie uzasadnienia rozstrzygnięcia dot. § 3 załącznika, Wojewoda stwierdził, iż zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy, przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną. Zatem już sam ustawodawca stanowiąc o wymogach dotyczących wniosku o udzielenie zezwolenia wskazał wprost na potrzebę udokumentowania odbioru nieczystości przez stację zlewną. Jednocześnie wymaga zauważenia, że w przepisie ustawowym nie odniesiono się do samej formy dokumentowania gotowości odbioru, a więc tę kwestię pozostawiono do swobodnej oceny organu wykonawczego gminy wydającego stosowne zezwolenia, nie zaś organu stanowiącego jednostkę samorządu terytorialnego. A zatem należy zgodzić się z argumentacją organu nadzoru. Kwestionowane zapisy załącznika do uchwały wykraczają poza delegację ustawową, co stanowi podstawę do wyeliminowania uchwały we wskazanym zakresie z obrotu prawnego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

9) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 stycznia 2013r. dot. uchwały nr XXXV/782/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Wrocławia – **druk nr 914/13.**

Wskazany wyżej rozstrzygnięciem Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność:
1) pkt 2 i 6 załącznika Nr 1 oraz

2) pkt 4 we fragmencie „umowę lub promesę umowy” oraz pkt 7 załącznika nr 2 do uchwały o nr XXXV/782/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Wrocławia.

Podejmując rozstrzygnięcie Wojewoda podkreślił, iż zapisy uchwały naruszają postanowienia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach a ponadto art. 7 i art. 94 Konstytucji RP oraz art. 35, art. 37, art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 28 ustawy Kodeks wykroczeń poprzez przekroczenie delegacji ustawowej, co doprowadziło do naruszenia przez Radę Miejską Wrocławia kompetencji ustawowej. W pkt 2 zał. Nr 1 do uchwały, postanowiono, iż przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami powinien prowadzić własne schronisko dla bezdomnych zwierząt albo posiadać umowę lub promesę umowy ze schroniskiem dla bezdomnych zwierząt na przyjęcie odłowionych bezdomnych zwierząt z terenu Wrocławia, zaś w pkt 6 załącznika nr 1 oraz w pkt. 7 załącznika nr 2 do uchwały zamieszczono wymóg, aby przedsiębiorca nie był karany za przestępstwa i wykroczenia przeciwko zwierzętom. Kwestionowany zapis uchwały zobowiązuje przedsiębiorcę do posiadania umowy z przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt na przyjęcie odłowionych bezdomnych zwierząt z terenu Wrocławia. W rzeczywistości regulacja wskazuje formę prawną współpracy przedsiębiorcy z innym przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. Zdaniem Wojewody wymóg posiadania umowy na świadczenie wskazanych usług nie mieści się w zakresie upoważnienia art. 7 ust. 3 w/w ustawy. Nie można wykluczyć sytuacji stałego korzystania z usług przedsiębiorcy w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt bez posiadania formalnej umowy. Uzasadniając rozstrzygnięcie w zakresie pkt 6 załącznika nr 1 oraz w pkt. 7 załącznika nr 2 do uchwały organ nadzoru zauważył, iż również i w tym zakresie Rada Miejska Wrocławia ograniczyła prawo wykonywania działalności w zakresie uregulowanym uchwałą do przedsiębiorców nie karanych za przestępstwa i wykroczenia przeciw zwierzętom. Tymczasem kwestie dotyczące odpowiedzialności za przestępstwa i wykroczenia przeciwko zwierzętom uregulowane zostały w ustawie o ochronie zwierząt. W rzeczywistości za wykroczenia popełnione wskutek naruszenia ustawy o ochronie zwierząt ustawodawca nie przewidział środka karnego w postaci zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej, natomiast w przypadku popełnienia przestępstwa opisanego w tej ustawie, o zastosowaniu takiego środka karnego decyduje wyłącznie sąd. Skoro tak, ustanowienie wymogu niekaralności za przestępstwa i wykroczenia nie mieści się w granicach ustawowej delegacji. W pkt 4 zał. Nr 2 do uchwały, postanowiono, iż przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt powinien posiadać umowę lub promesę umowy na odbiór zwłok zwierzęcych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odbioru i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odbioru i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych i ich części, z zastrzeżeniem przypadku gdy schronisko jest wyposażone w urządzenia do spalania zwłok zwierzęcych lub ich części. Kwestionowany zapis uchwały zobowiązuje przedsiębiorcę do posiadania umowy z przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie odbioru i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych i ich części. W rzeczywistości regulacja wskazuje formę prawną współpracy przedsiębiorcy z innym przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie odbioru i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych i ich części. Tym samym Rada w sposób arbitralny określiła sposób w jaki przedsiębiorca powinien spełnić wymóg dotyczący unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych lub ich części oraz jednocześnie wprowadziła wymóg udokumentowania spełnienia tego warunku poprzez zawarcie umowy. Zdaniem organu nadzoru wymóg posiadania umowy na świadczenie wskazanych usług nie mieści się w zakresie upoważnienia art. 7 ust. 3 w/w ustawy. W praktyce bowiem nie można wykluczyć sytuacji stałej współpracy przedsiębiorców opisanych wyżej bez formalnie łączącej ich umowy. A zatem należy zgodzić się z argumentacją organu nadzoru. Kwestionowane zapisy

załącznika do uchwały wykraczają poza delegację ustawową, co stanowi podstawę do wyeliminowania uchwały we wskazanym zakresie z obrotu prawnego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Pismo pana [REDAKTED] z dnia 24 grudnia 2012r. dot. skargi BRM-ZPP.1510.52.2012.AMW po posiedzeniu Komisji 20.12.2012r. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
2. Pismo pana [REDAKTED] z dnia 21 grudnia 2012r. dot. sposobu rozpatrzenia skargi państwa [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
3. Odpowiedź Sekretarza Miasta, pana Włodzimierza Patalasa, z dnia 7 stycznia 2013r. na pismo Komisji dot. wyjaśnienia na czym polegały nieprawidłowości faktury, którą UM otrzymał od [REDAKTED] stanowiące podstawę niemożności wypłaty należności. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

Ad. IV.

W tym miejscu Komisja zatwierdziła protokół nr 39/12 z dnia 20 grudnia 2012r.

Ad. V.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 11 lutego 2013r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:

Elżbieta

Bocheńska - Zarzycka

